

POZVÁNÍ KE SPOLEČNÝM MODLITBÁM

Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich
(Mt 18,20)

PROGRAM TÝDNE MODLITEB
ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ
18. – 25. 1. 2006

POZVÁNÍ KE SPOLEČNÝM MODLITBÁM

Program Týdne modliteb za jednotu křesťanů
18. - 25.1. 2006

Vydala: Česká biskupská konference
Ekumenická rada církví

Praha 2005
(pro vnitřní potřebu)

*„Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém,
tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)*

Vážené sestry, vážení bratři, milí přátelé,

dostává se Vám do rukou brožurka s programem lednového modlitebního týdne roku 2006.

Program Týdne modliteb za jednotu křesťanů, který se koná od 18. do 25. 1. 2006, byl sestaven ekumenickou skupinou v Dublinu ve spolupráci se Světovou radou církví a Papežskou radou pro jednotu křesťanů.

Ve verši z Matoušova evangelia, který je ústředním textem letošních zamyšlení, se nám dostává od Ježíše Krista ujištění o jeho přítomnosti uprostřed společenství shromážděných v jeho jménu. Ubezpečení, které slyšíme z Ježíšových úst, není podmíněno tím, jak mají společenství vypadat, jak mají být strukturovaná, kdo do společenství patří a kdo ne, nebo jak mají být velká. Není ani důležité, jak dlouho mají tato shromáždění trvat, nebo kde se uskutečňují. Podstatné je pouze jedno – aby středem společenství byl vzkříšený Pán.

S Ježíšem se můžeme setkávat na mnoha místech – v modlitebnách, v kostelích, v katedrálách, v rotundách, ve sborových domech, v kaplích. Právě na vybavení jedné modlitební místnosti bychom rádi přispěli z příspěvků, které se vyberou při letošních ekumenických modlitebních setkáních.

Ekumenická rada církví a Pražské arcibiskupství, ve spolupráci s Federací židovských obcí a Uníí muslimských obcí, usilují v současné době o zavedení duchovní služby na letišti. Vědomi si potřeby těch, kteří cestují letadlem a kteří by se během své cesty rádi pomodlili, chtějí nabídnout věřícím z různých zemí a kontinentů prostor pro ztišení. Místnost, kterou nám Česká správa letišť nabídla na pražském ruzyňském letišti, není dostatečně zařízená. Nejsou v ní pasažérům k dispozici Bible v různých jazykových mutacích, modlitební knížky ale například ani pultík pro duchovní, kteří budou moci v letištní kapli konat krátká modlitební setkání. Proto žádáme vás, sestry a bratři, abyste podle svých možností na zařízení přispěli.

Na závěr nám dovolu, bychom vás informovali, jak bylo naloženo s prostředky ze sbírek z modlitebních týdnů v lednu 2004, které byly zaslány na konto ERC. Částka 25.466,-Kč byla čerpána Komisí pro duchovní péči ve zdravotnických zařízeních při Ekumenické radě církví v ČR, která zorganizovala pro prvních patnáct dobrovolníků kurz duchovní služby v nemocnicích. Finanční prostředky byly použity na výdaje spojené s uskutečněním a průběhem tohoto kurzu. Členové komise a dobrovolníci vám za Vaši podporu děkují.

Ekumenická rada církví a Česká biskupská konference doufají, že předkládané texty k modlitebnímu týdnu budou hojně použity ve sborech, farnostech a obcích křesťanských církví České republiky a podpoří tak ekumenická setkávání na místních úrovních nejen ve dnech Týdne za jednotu křesťanů, ale i v průběhu celého roku 2006.

Způsob, jakým bude možné sbírky posílat, připojujeme a za dary, předem velmi děkujeme!

Doporučujeme využít bankovní účet Ekumenické rady církví:

Jméno banky: Československá obchodní banka, a.s.
Název účtu: Ekumenická rada církví v ČR
Adresa banky: Anglická 20, 120 00 Praha 2
Číslo účtu: 473492623/0300
Variabilní symbol: 101

Je také možné použít červenou Poštovní poukázku A, vyplnit následující silně vytištěné údaje: ve prospěch účtu **473492623**, kód banky **0300**, variabilní symbol **101**, adresa majitele účtu:

Ekumenická rada církví v ČR
Donská 5
101 00 Praha 10

Za ERC v ČR a Českou biskupskou konferenci vám přejeme krásný závěr roku 2005 a vše nejlepší do nového roku 2006.

Jitka Krausová
vedoucí tajemnice ERC v ČR

a

biskup František Radkovský
delegát ČBK pro ekumenismus

**MODLITBY ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ
V ROCE 2006**

**Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich
(Mt 18,20)**

Papežská rada pro jednotu křesťanů
Komise pro víru a řád Světové rady církví

OBSAH

Těm, kdo organizují Týden modliteb za jednotu křesťanů.....	7
Biblický text.....	8
Uvedení do tématu.....	9
Příprava materiálu na Týden modliteb za jednotu křesťanů 2005.....	12
Ekumenická bohoslužba:	
Úvod.....	13
Řád bohoslužby.....	14
Biblické úvahy a modlitby na osm dní.....	19
Další modlitby z Irska.....	27
Ekumenická situace v Irsku.....	30
Témata Týdne modliteb za jednotu křesťanů 1968-2006.....	33
Klíčová data z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů.....	36

TĚM, KDO ORGANIZUJÍ TÝDEN MODLITEB ZA JEDNOTU KŘEŠŤANŮ

Hledání jednoty v průběhu roku

Tradičním datem Týdne modliteb za jednotu křesťanů je **18. - 25. leden**. Tuto dobu navrhl v roce 1908 Paul Wattson tak, aby zahrnula dny mezi svátkem sv. Petra a sv. Pavla, a tak nesla symbolický význam. Na jižní polokouli, kde jsou v lednu prázdniny, volí církve ke slavení Týdne modliteb často jiné dny, například kolem Letnic (ty v roce 1926 navrhovalo hnutí Víra a řád), jež mají pro jednotu církve také symbolický význam.

Vzhledem k flexibilitě data prosíme, abyste předložený materiál považovali za pozvání k hledání možností během celého roku, jak vyjádřit stupeň společenství, kterého již církve dosáhly, a ke společné modlitbě za plnou jednotu podle Kristovy vůle.

Přizpůsobení textu

Tento materiál předkládáme s vědomím, že bude přizpůsoben pro místní užití tam, kde to bude možné. V tom případě je třeba vzít v úvahu liturgickou a bohoslužebnou praxi a celý společenský a kulturní kontext. Takové přizpůsobení by mělo být provedeno na ekumenické půdě.

Na některých místech již existují ekumenické struktury, které mohou materiál zpracovat. A doufáme, že tam, kde dosud neexistují, poslouží právě potřeba zpracování tohoto textu jako podnět pro vznik takových struktur.

Používání materiálu pro Týden modliteb za jednotu křesťanů

Církvím a křesťanským společenstvím, jenž slaví Týden modliteb jednou společnou bohoslužbou, nabízíme řád ekumenické bohoslužby.

Církve a křesťanská společenství mohou využít materiál Týdne modliteb také pro své vlastní bohoslužby. Modlitby z ekumenické bohoslužby a úvah na osm dní lze vhodně zařadit do svých vlastních bohoslužeb.

Společenství, která slaví Týden modliteb každodenní bohoslužbou během celého týdne, mohou čerpat materiál z „osmi dní“.

Ti, kdo si přejí prohlubovat téma Týdne modliteb za jednotu křesťanů studiem Písma, mohou vzít za základ biblické texty a úvahy z „osmi dní“. Diskuse mohou být každý den uzavřeny chvílí přímluvné modlitby.

Těm, kdo se rozhodnou pro soukromou modlitbu, může materiál pomoci se zaměřením jejich modlitebních úmyslů. Mohou si plněji uvědomit fakt, že jsou ve společenství se všemi, kdo se na celém světě modlí za viditelnější jednotu Kristovy církve.

BIBLICKÝ TEXT

Matouš 18,18-20

„Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi. Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

UVEDENÍ DO TÉMATU

*„Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém,
tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)*

Toho, co nás spojuje, je více než toho, co nás rozděluje – toto veliké zjištění se ukrývá za myšlenkou ekumenického hnutí. Tím největším, co nás všechny sjednocuje, je přítomnost vzkříšeného Krista, který slíbil svým učedníkům, že s nimi zůstane až do konce času. Na konci Matoušova evangelia vidíme, že Ježíš činí tento slib hned poté, co rozeslal své apoštoly ke všem národům, aby mu získávali učedníky a křtili je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého (srov. Mt 28,19-20). Věděl, že budou muset čelit mnoha nejrůznějším těžkostem, a proto je nechtěl zanechat v tomto poslání osiřelé (srov. J 14,18). Slíbil jim, že zůstane s nimi. On je „Immanuel“, to znamená „Bůh s námi“ (Mt 1,23).

Evangelia ukazují, kolika rozmanitými způsoby je Ježíš, náš vzkříšený Pán, přítomen mezi námi: když hlásáme a žijeme jeho slovo; když si jej připomínáme v eucharistickém chlebě a víně; v malém dítěti; v hladovějících; v uvězněných; v těch nejmenších mezi námi; v každém našem bližním; v těch, kteří pokračují v jeho poslání a službě ve světě. Téma letošního Týdne modliteb za jednotu křesťanů z Mt 18,20 nám připomíná Ježíšův slib učiněný v tomto kontextu: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

V Matoušově evangeliu je tento Ježíšův slib zasazen doprostřed pokynů o vnitřním životě a uspořádání církevního společenství, týkajících se zejména péče o ty nejmenší, otázky, co má církev dělat se členy, kteří zhřešili, a lidské tendence stanovovat hranice odpuštění. 18. kapitola Matoušova evangelia obsahuje přísná slova napomenutí. Slouží církevnímu společenství jako ukazatel vyznačující, kde jeho členové zklamávají v zodpovědnosti, která je na ně coby na Kristovy učedníky kladena. Tato slova jsou však vyvážena textem, který zdůrazňuje Boží starost o každého člena společenství a nabádá k neomezené vůli ke smíření vzhledem k tomu, že i Bůh je nekonečně ochoten nám odpouštět. Tato kapitola byla pro prvotní církev pramenem jasných pokynů od Ježíše, že budování společenství není něco, k čemu bychom mohli být lhostejní. Společenství, které se shromažďuje kolem Ježíšovy osoby a slov, musí dělat vše, co je v jeho silách, aby žilo ve vzájemné harmonii. Právě v tomto kontextu vyzývá Pán své posluchače k důvěře v moc společné modlitby a v jeho stálou přítomnost uprostřed společenství shromážděného v jeho jménu.

Během Týdne modliteb za jednotu křesťanů, ale i v každé modlitbě za jednotu křesťanů v průběhu celého roku bychom si měli být hluboce vědomi skutečnosti, že jednotu je milost a že o tento dar musíme stále prosit. Ve svém úsilí o jednotu v našich jednotlivých společenstvích i o jednotu všech křesťanů bychom si měli uvědomovat, jaký význam má ekumenické shromáždění k modlitbě v Ježíšově jménu. Kdykoli tak činíme, můžeme důvěřovat v moc modlitby přednášené v přítomnosti samotného Ježíše, který slíbil svým učedníkům: „Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní.“ (Mt 18,19) Není ani tak důležité, zda je hlasů mnoho, ale zda jsou všechny tyto hlasy v modlitbě sjednoceny. Tichý hlas, který promlouvá v srdci každého z nás, zesílí, když se sejdeme v Ježíšově jménu. Až se budeme modlit, uvědomme si, jak velkého pokroku v jednotě křesťanů jsme dosáhli v posledních desetiletích, a děkujme za něj. Sám Ježíš Kristus byl po celou dobu přítomen mezi námi v moci svého Ducha a modlil se spolu s námi k Otcovi.

Ježíšův slib, že bude uprostřed nás, nelze omezovat jen na společenství shromážděné k modlitbě a bohoslužbě. Protože láska trojjediného Boha byla vtělena do Ježíše Krista, jsme skrze Krista schopni žít životem společenství zakořeněného v Boží Trojici. Prostřednictvím svého Ducha Svatého touží být vzkříšený Pán s námi vždy a všude, sdílet s námi naše starosti, poskytovat nám rady, putovat s námi, vstupovat do našich domovů a na naše pracoviště, posilovat naši radost svou přítomností a přivádět nás až k Otcovu srdci. Chce, abychom cítili Boží blízkost, Boží sílu, Boží

lásku. Chce být mezi námi, aby on sám v nás mohl svědčit o své lásce v našem domově, v práci, ve škole, v nejbližším okolí.

Měli bychom si připomenout, že v průběhu křesťanských dějin bylo v Ježíšově jménu učiněno mnoho věcí, které nepřipomínají ani jeho učení, ani způsob jednání, který nám ukázal svým životem a smrtí. Naše jednotlivé i společné dějiny nám poskytují mnoho důvodů k pokání. Měli bychom si přečíst verš Mt 18,20 z hlediska prvenství, které bylo uděleno přikázání lásky v Janově evangeliu: „To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás“ (J 15,12) a „podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (J 13,35) Ježíšova přítomnost tam, kde jsou dva nebo tři shromážděni v jeho jménu, je úzce spojena s láskou, kterou tito „dva nebo tři“ chovají k sobě navzájem.

Shromáždění se v Ježíšově jménu znamená mít k sobě navzájem lásku, kterou přinesl na zem. Tato láska se nedá zredukovat na pouhou filantropii, solidaritu či laskavost; je to více než přátelství či náklonnost. Je to sebedarování, trpělivá láska, o níž můžeme říct, že „ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.“ (1 K 13,7) Je to láska, která vyžaduje moudrost a trpělivost, když se snažíme rozpoznat Pánovu přítomnost a směr, kterým nás vede.

Abychom dokázali co nejvíce vnímat přítomnost Ježíše mezi námi, je třeba, abychom se vedle teologického hledání jednoty snažili společně žít „ekumenismus života“. To znamená učit se vzájemně ze svého duchovního bohatství, tradic a zvyků a přitom svorně spolupracovat ve službě budování Božího království na zemi. K tomu patří podporování kultury vzájemné závislosti, protože teprve společně se učíme vidět to pozitivní na tom, co nás křesťany tak snadno rozděluje, jako jsou otázky církevního majetku, historie, jurisdikce a národnostní odlišnosti. Vnímavá pozornost k tomu, co máme společného, nám pomáhá bojovat účinněji s tím, co nás stále rozděluje. Ekumenismus života vyžaduje společnou modlitbu, společné svědectví a společnou misi, kdekoli je to možné, protože se společně stále více podílíme také na životě Ducha Svatého. To obnáší i sdílení prostých věcí všedního života, abychom stále lépe rozpoznávali jeden v druhém své bratry a sestry v Kristu a dokázali se radovat z přítomnosti samotného Krista v tom druhém.

Nic není malé, pokud to bylo vykonáno z lásky. Žádný skutek lásky, prosté svědectví či drobná spolupráce v Ježíšově jménu, žádné společné setkání k modlitbě nepostrádá svůj smysl a hodnotu, protože odpovídá Ježíšově přání, aby jeho učedníci byli jedno. Každý takový prostý skutek tiše vyjadřuje naši ochotu a snahu milovat se navzájem mírou Ježíšovy lásky a může dokonce i promlouvat ke světu, který často není schopen vidět Boží přítomnost nebo je lhostejný k Božím záměrům.

Irská ekumenická skupina, která měla na starost přípravu podkladů k letošním modlitbám za jednotu křesťanů, si byla vědoma bohatého duchovního dědictví Irska, jehož kořeny sahají až do křesťanství starověku, a může tak být sdíleno všemi křesťanskými tradicemi. Zároveň si však byla vědoma i skutečnosti, že křesťanské církve se nechaly zavléci do konfliktů a napětí, které v minulých stoletích poznamenaly život v Irsku. Jsou zde hluboké rány, které byly způsobeny nebo přinejmenším prohloubeny právě rozdělením křesťanů.

Letos je to potřetí za uplynulých pětadvacet let, co byl materiál pro Týden modliteb za jednotu křesťanů připraven v Irsku. Za tu dobu v zemi začalo ubývat násilí a zvyšuje se naděje na dosažení Kristova pokoje. Vzhledem k bohaté, ale složité historii Irska měla letošní přípravná skupina několik důvodů, proč vybrala citát Mt 18,20 za ústřední biblický text a téma Týdne modliteb za jednotu křesťanů 2006.

Zprvė chtěla soustředit pozornost na Ježíše jakožto zdroj jednoty, a tak zdůraznit, že on sám nám již ukázal způsob, jak být nástrojem jednoty, kterou si Bůh pro nás přeje.

Zadruhé, zatímco naděje na mír často stojí a padají v závislosti na významných gestech a mírových iniciativách, členové přípravné skupiny chtěli poukázat na prostou skutečnost, že již dva nebo tři shromáždění v Kristově lásce jsou významným prostředkem budování vztahů mezi rozdělenými národy a církvemi. Často se stává, že malá shromáždění, vztahy a přátelství na místní

úrovni jsou obrovskou hnací silou k tomu, aby se duch míru a usmíření rozhostil v širším měřítku. Mnoho zkušeností z nedávných irských dějin to dokazuje.

Zatřetí členové přípravné skupiny chtěli zdůraznit, že naděje pro budoucnost a mír a usmíření v přítomnosti nezbytně vyžadují, abychom se vypořádali s bolestnými vzpomínkami z minulosti. Jakožto Kristovi učedníci máme pomáhat nalézat konstruktivní způsoby, jak se vypořádat s ranami minulosti a vydávat společné svědectví o tom, že hledáme cesty vedoucí k usmíření. Právě v tomto duchu se mají všichni křesťané, kteří použijí tento materiál pro Týden modliteb za jednotu křesťanů, scházet k modlitbě a ve vzájemné lásce se snažit jeden druhého i přes všechny rozdíly pochopit. Pak se můžeme stát mocnějším znamením usmíření a svědectvím o uzdravující přítomnosti Kristovy lásky.

Záměrem navržených biblických textů a komentářů na osm dní je vést k hlubšímu zamyšlení nad Ježíšovým pozváním k tomu, abychom se shromažďovali v jeho jménu. První den rozvíjí myšlenku, že všichni křesťané patří Kristu, a proto také sobě navzájem. Skutečnost, že si navzájem patříme – Kristu a jeden druhému – se mocně projevuje již naším přijetím křtu. Druhý den nabízí rozjímání nad pokornou službou druhým (osvětlenou na příkladě Ježíšovy výzvy, abychom myli nohy jeden druhému) jakožto důležitým prostředkem budování jednoty církve. Třetí den se zamýšlí nad významem společné modlitby a nad tím, že se Ježíš modlil za jednotu svých učedníků možná proto, že ani tehdy ještě nebyli sjednoceni v jeho jménu. Přítomnost samotného Ježíše mezi námi nás spojuje jak s ním samotným, tak se sebou navzájem. Tématem čtvrtého dne je uzdravení vzpomínek, nabídka a přijetí odpuštění jakožto podstatný prvek znovuoživení a znovunabytí naší jednoty v Kristu.

Pátý den se zaměřuje na Boží přítomnost jako zdroj pokoje a stability, odvahy a síly, která nás zároveň povzbuzuje k hledání způsobů, jak sami přispívat k pokoji a míru. Téma šestého dne nám dává možnost zamyslet se nad dvojím pohybem, který s sebou nese poslání: shromáždění se na jednom místě a vyslání do světa. Obojí má jeden cíl: naplnit vůli Otce, že máme posilovat slabé a hlásat, že Boží království se přiblížilo. Sedmý den nás staví před výzvou přijímat svého bližního i cizince s celou jeho odlišností, vidět Krista přebývajícího v něm, což je základem přijetí a naplňování ekumenického úkolu. Osmý den se těší na konec naší pouti, na plnost Kristovy přítomnosti. Když putujeme, zjišťujeme, že ostatní křesťané pro nás již nejsou cizinci, ale společníci na cestě, kteří společně očekávají den, kdy budeme stát všichni vedle sebe v Kristově přítomnosti.

PŘÍPRAVA MATERIÁLU PRO TÝDEN MODLITEB ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ 2006

První verzi tohoto textu připravila ekumenická skupina v Dublinu. Chceme vyjádřit upřímné poděkování všem, kdo se podíleli na práci irské přípravné skupiny:

Irineu Ioan Craciun (řecká pravoslavná církev Zvěstování)

Athanasius George (koptská pravoslavná církev)

Elizabeth Hewitt (metodistická církev)

Mary Hunter (presbyteriánská církev)

Hugh Kennedy (římskokatolická církev)

Brendan Leahy (římskokatolická církev)

Pastor Fritz-Gert Mayer (luteránská církev)

John McCann (římskokatolická církev)

Alan McCormack (Církev Irska)

Godfrey O'Donnell (rumunská pravoslavná církev)

Text zpracovala do současné podoby mezinárodní přípravná skupina jmenovaná Komisí pro víru a řád Světové rady církví a Papežskou radou pro jednotu křesťanů římskokatolické církve. Tento tým se sešel ve Středisku hnutí Focolare nedaleko Prosperous v hrabství Kildare v Irsku a dostalo se mu štědré finanční podpory od Irské biskupské konference. Děkujeme rovněž otci arcibiskupovi Séanu Bradymu, otci biskupovi Anthony Farquharovi a otci Brendanu Leahymu a všem pracovníkům střediska za jejich přijetí a mnohostrannou pomoc, kterou přispěli k dílu mezinárodní přípravné skupiny.

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA

„Kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém“

ÚVOD

Bohoslužba obsahuje dvě základní témata:

Téma A

„Kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém.“ Úmyslem je povzbudit a posílit společenství Božího lidu v malých obcích i ve velkých shromážděních, v každodenním životě i při oficiálních, liturgických oslavách. Věrnost Božímu volání se nevztahuje jen na velká shromáždění, ale i na každé „dva nebo tři“, kteří se sejdou v lásce v Ježíšově jménu k modlitbě či k biblickému studiu. Království Boží přichází na zemi právě prostřednictvím jednotlivců spojených láskou.

Téma B

„Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.““ (Mt 18,21-22) Často o odpuštění mluvíme, ale málokdy o odpuštění prosíme sebe navzájem. Celou touto bohoslužbou jako silný spodní proud plyne pokání. V závěru kající modlitby je to řečeno konkrétně (v modlitbě Otčenáš): „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“

Biblická čtení

Byly vybrány texty z celého Písma poukazující na to, jak je Bůh stále nablízku svému lidu.

Ve Starém zákoně Bůh vyvedl svůj lid z egyptského otroctví a vedl ho ve dne v oblačném sloupu a v ohnivém sloupu v noci. Ani na chvíli svůj lid neopustil.

Žalm připomíná zázraky, které Bůh učinil. Vede jeho lid k tomu, aby si jeho skutky pamatoval a předával tuto památku potomkům.

Úryvek z knihy Zjevení nabízí záblesk království Božího, kde Boží lid bude „kralovat na věky věků.“

Úryvky z evangelia následují až nakonec, protože Boží věčná vláda ohlášená ve Zjevení je založena na Boží přítomnosti uprostřed jeho lidu Ježíšovým vtělením. Ježíš ohlašuje příchod Božího království a v něm samotném se uskutečňuje Boží přítomnost.

Děkuvzdání a přímlyvy

Tyto modlitby se snaží vzdávat díky za vše, co Bůh již svou milosrdnou mocí ve svém lidu vykonal, a zároveň vyznat, že je před námi ještě mnoho práce, chceme-li opravdu plnit Boží vůli ve světě.

Symbolika

Při bohoslužbě je možno použít různé symboly a názorné pomůcky, například přinést do shromáždění keltský kříž; symbolika hřebů z kříže může být zapojena do úkonu kajícího; sedm svíček může symbolizovat sedm církví a sedm zlatých svícnů z 1. kapitoly Zjevení. Protože je však použití symbolů úzce spjato s místní kulturou, prostředím a vnímáním lidí, nechceme raději dávat žádná konkrétní doporučení na použití symbolů v průběhu bohoslužby. Místní shromáždění si mohou sama nalézt symboly, které mohou nejlépe vyjádřit daná témata v jejich specifickém společenském a kulturním prostředí.

Pro četbu z Písma doporučujeme ekumenický překlad Bible (pro české vydání byly použity texty z českého ekumenického překladu Bible – pozn. překl.). Rovněž je vhodné použít ekumenické verze nicejského vyznání víry a modlitby Otčenáš, přeložené z originálních textů.

ŘÁD BOHOSLUŽBY

Pozdrav

Předsedající (P) Milost a pokoj ať je s vámi.
Shromáždění (S) Milost a pokoj ať je s tebou.
Všichni (V) Ve jménu Boha Otce a našeho Pána Ježíše Krista.

Zahájení

Po liturgickém přivítání následuje představení různých společenství účastnících se shromáždění a jejich představitelů. Je to příležitost se hned v úvodu bohoslužby navzájem poznat a přivítat.

Představování

(může vypadat následovně)

Podobně jako v mnoha jiných zemích se v Irsku rozvinula bohatá duchovní a misionářská kultura, ale je to také země s dlouhou a bolestnou historií. Politické a náboženské cíle a ambice rozervali společnost a způsobily bolest na všech stranách. Bůh však byl přítomen uprostřed vší bolesti a přinášel uzdravení mnoha fyzických a psychických ran. Lidé zažívali utěšující Boží přítomnost v malých skupinkách po dvou po třech, ale i na velkých shromážděních se stovkami účastníků. Ze všech těchto důvodů mohli křesťané v Irsku soustředit svou víru na tato Ježíšova slova: „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

Bůh chce, aby křesťané drželi spolu, a ukazuje, že láska a odpuštění jdou ruku v ruce. Kristova zkušenost na kříži je pro křesťany výzvou, aby sami vyšli druhým vstříc a odpouštěli. Křesťané po celém světě, ať už žijící na vesnicích, ve městech nebo velkoměstech, jsou voláni k tomu, aby vyznávali bolest a zranění způsobené druhým a nalézali cesty vpřed. Jen tak, novým způsobem Kristovým, mohou nacházet odpuštění a jednotu.

Chvála/píseň/hudba

Litanie k přítomnosti Kristově

P Ježíši, náš vzkříšený Pane,
V shromažďujeme se v tvém jménu.

P Ježíši, dobrý Pastýři,
V shromažďujeme se v tvém jménu.

P Ježíši, Slovo života,
V shromažďujeme se v tvém jménu.

P Ježíši, příteli chudých,
V shromažďujeme se v tvém jménu.

P Ježíši, prameni veškerého odpuštění,
V shromažďujeme se v tvém jménu.

P Ježíši, kníže pokoje,
V shromažďujeme se v tvém jménu.

V Pane Ježíši Kriste,
ty nás svoláváš, abychom se scházeli ve víře a lásce.
Vdechni mezi nás nový život svého Ducha Svatého,
abychom dokázali slyšet tvé svaté slovo,
modlit se ve tvém jménu,
hledat jednotu mezi křesťany
a žít plněji víru, kterou vyznáváme.
Tobě buď všechna čest a sláva, s Otcem a Duchem Svatým na věky věků.
Amen.

Chvála/píseň/hudba

Čtení Božího slova

Exodus 40,1-4 a 34-38

(úvaha nad přítomností Boha během putování jeho lidu po poušti)

Žalm 78,1-8

(připomíná Boží skutky a výzvu k věrnosti)

(pronášet antifonálně)

Zjevení 22,1-5

(úvaha nad svrchovanou slávou Boží přítomnosti uprostřed jeho lidu po příchodu Božího království)

Matouš 18,15-22

(úvaha nad konflikty, které ve skutečnosti mezi lidmi existují a uznání Boží přítomnosti uprostřed jeho lidu, ať je shromáždění sebemenší)

Kázání/rozjímání

Vyznání víry

Nicejské nebo apoštolské vyznání víry

(při použití nicejského vyznání víry by měl být k dispozici ekumenický překlad)

Chvála/píseň/hudba

Úkon kajícnosti

(shromáždění otočeno dopředu)

P Byli jsme mnoha způsoby nevěrní tomu, čím jsme se stali skrze křest, našemu poslání a poslušnosti Bohu. Nabídněme mu nyní modlitby pokání.

V Vyznáváme, živý Bože,
že nežijeme jako bratři a sestry, jako tvé děti.
Vyznáváme, živý Bože,
že jsme tě nemilovali, jako ty miluješ nás.

Kyrie eleison.

Vyznáváme, milostivý Bože,
že jsme pochybovali o tvém slově a neposlouchali jsme jeho učení.
Vyznáváme, milostivý Bože,
že jsme se snažili tě vlastnit a sevřít do svých doktrín a teologií.

Kyrie eleison.

Vyznáváme, všemohoucí Bože,
že tě často neuznáváme jako Pána všeho na zemi.
Odpusť nám a zachraň nás,
protože jsme nedovolili tvé přítomnosti, aby zářila mezi námi.

Kyrie eleison.

P Mnoha způsoby jsme zklamali ve své zodpovědnosti a úctě vůči svým bližním. Obracíme se nyní ke svým blízkým a přátelům a nabízíme jim své modlitby pokání.

Vněkterých shromážděních – dokonce i ve větších – si mohou dvě skupiny střídavě odpovídat. Tím vyznáváme, že jsme hříšníci před Bohem i před svými bližními. Další modlitby pokání mohou být formulovány podle místní situace.

V Sestry a bratři v Kristu, vyznáváme před vámi, že jsme neměli pochopení pro váš způsob života. Sestry a bratři v Kristu, vyznáváme před vámi svou ubohou pýchu a soběstačnost.

Kyrie eleison.

Sestry a bratři v Kristu, vyznáváme před vámi, že jsme se k vám otočili zády, když jste nás potřebovali. Sestry a bratři v Kristu, vyznáváme před vámi, že jsme nedokázali vidět vzkříšeného Krista v cizinci mezi námi.

Kyrie eleison.

Sestry a bratři v Kristu, vyznáváme před vámi svou touhu po snadném, pohodlném životě, kde se po nás nic nechce.
Odpusťte nám, že jsme nedokázali projevit Kristovu lásku a že jsme neudělali, co jsme měli udělat.

(shromáždění otočeno dopředu)

P Kéž každý z nás slyší odpouštějící Ježíšova slova, abychom se mohli odvrátit od své zlé cesty a kráčet po stezce přátelství, lásky a jednoty, kterou nám ukázal náš Spasitel. V harmonii a pokoji můžeme pronést modlitbu, kterou nás naučil:

V Otče náš...

P Uskutečňujme ve svém životě to, co jsme nyní vyznali ústy. Znamením pokoje obnovme své odhodlání k novému způsobu života a naše vyznání před Bohem a před sebou navzájem ať je bodem obratu v životě každého z nás.

Znamení pokoje

V tomto bodě bohoslužby se některá shromáždění mohou přesunout na jiné místo kostela, například se shromáždit kolem Písma nebo oltáře. Toto přesunutí je výrazem vnitřního a společného obrácení ve jménu Ježíše a v jeho přítomnosti. Návrh: v tuto chvíli může být před shromáždění přinesen keltský kříž od vchodu kostela. Lze zde učinit i jiná gesta – členové shromáždění si například mohou vyměnit verše z Písma, slova o pokoji a milosti.

Modlitby děkuvzdání a přímluvy

(dva předsedající bohoslužbě/lektori a shromáždění)

Připomeňme si Boží dary a modleme se společně:

- P1 Pane nebe a země, začali jsme naslouchat tvému Duchu Svatému, který nás volá k jednotě v Kristu:
V *Děkujeme ti, Pane.*
- P2 Kéž pozorněji rozlišujeme tvé vedení a jsme ochotnější naslouchat jeden druhému:
V *Prosíme tě, Pane.*
- P1 Zahájili jsme vzájemný dialog vyznáním společné víry a snahou o pochopení rozdílů mezi námi:
V *Děkujeme ti, Pane.*
- P2 Kéž trpělivá práce pastorů, teologů a všech křesťanů postupuje kupředu a přináší plody:
V *Prosíme tě, Pane.*
- P1 Za shody, kterých jsme již dosáhli v teologických a pastoračních otázkách:
V *Děkujeme ti, Pane.*
- P2 Kéž jsme schopni řešit sporné věci, které nás stále rozdělují:
V *Prosíme tě, Pane.*
- P1 Za každoroční setkávání k modlitbám za jednotu mezi křesťany:
V *Děkujeme ti, Pane.*
- P2 Kéž se společná modlitba stane běžnou skutečností v našich místních shromážděních:
V *Prosíme tě, Pane.*
- P1 Za společné svědectví v Kristu, které jsme vydávali v chvílích krize, za dosaženou spravedlnost, mír a humanitární pomoc:
V *Děkujeme ti, Pane.*
- P2 Kéž je naše jednota jednou taková, aby celý svět uvěřil v Krista, kterého jsi poslal:
V *Prosíme tě, Pane.*
- P1 Za pokrok v dialogu mezi náboženstvími po celém světě:
V *Děkujeme ti, Pane.*
- P2 Kéž zapojením do tohoto dialogu cítíme nutnost plné jednoty mezi křesťany jakožto svědectví pro jiné věřící:
V *Prosíme tě, Pane.*

P1 Za rodiny se smíšeným vyznáním – živá svědectví o osobním společenství v lásce Otce, Syna a Ducha Svatého:

V *Děkujeme ti, Pane.*

P2 Kéž jejich rodinný život přispívá ke křesťanské radosti členů jejich církví:

V *Prosíme tě, Pane.*

P1 Za obrovský pokrok, který naše církve učinily ve svém společném uskutečňování Božího slova, pramene zjevení, a za pokrok, který již byl učiněn ve společném slavení eucharistie:

V *Děkujeme ti, Pane.*

P2 Kéž naše naděje na to, že jednoho dne budeme sedět u stejného stolu a pít z jednoho kalicha, posílí naši touhu plnit tvou vůli, abychom od tebe přijali tento dar:

V *Prosíme tě, Pane.*

(lze přednést i jiné přímluvné modlitby hodící se do místní situace)

Chvála/píseň/hudba

Vyslání

V *Modlitbu*

Otevři naše oči pro tvou přítomnost

z knihy Flame in my heart (St. Aidan for Today, David Adams, Triangle Press, SPCK) můžeme nahradit jinou vhodnou písní.

Kéž milost našeho Pána Ježíše Krista,
lásky Boží
a společenství Ducha Svatého
je s námi se všemi, nyní i navěky. Amen.

BIBLICKÉ ÚVAHY A MODLITBY NA OSM DNÍ

První den Sjednocení Kristovou přítomností

„Jeden je Pán, jedna víra, jeden křest“ (Ef 4,5-6)

Ez 37,15-28 Navěky budu přebývat mezi nimi
Ž 67 Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu
Ef 4,1-6 Jeden Pán, jedna víra, jeden křest
J 14,23-27 Přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek

Komentář

Písmo zdůrazňuje, že Boží vůlí je jednota Božího lidu. Skrze svého proroka Ezechiela Bůh ujišťuje, že Juda a Izrael – dvě rozdělená a často znepřátelená království – budou opět jedno. Boží očisťující přítomnost je posílí a požehná jim smlouvou o pokoji.

Přirozenou odpovědí na Boží dar jednoty je naše vděčnost a chvála. Žalmista vyzývá všechny lidi, aby se sjednotili ve chvále Boha, jehož zachraňující moc se projevuje v každém národě a po celé zemi.

Ježíš učí své první učedníky, že on a jeho Otec budou s nimi, že si „učiní příbytek“ u každého, kdo jej miluje. A slíbil, že tato přítomnost neskončí jeho smrtí, ale že bude nadále s každým ze svých následovníků – i s námi dnes – skrze svého Ducha Svatého.

Slib Ježíšovy přítomnosti se však neomezuje na jednotlivé věřící. Jak píše evangelista Matouš, kde se dva nebo tři shromáždí v Ježíšově jménu, tam vzniká společenství, kterému Ježíš též slíbil svou posilující přítomnost a doprovázení na cestě.

Skutečnost, že si navzájem patříme – Kristu a jeden druhému – se mocně projevuje již naším přijetím křtu. Křtem si Kristus povolává každého z nás a vytváří z nás jedno tělo, církvev. Protože všichni náležíme Kristu, náležíme všichni také jeden druhému. Tato skutečnost z nás činí jedno, a to přes veškeré rozdílnosti našich dějin, kultury a teologických názorů: „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

Modlitba

Pane Ježíši, děkujeme, že jsi vždy s námi a tak nás posiluješ a povzbuzuješ na naší cestě. Dej, ať vnímáme tvou přítomnost mezi námi a dokážeme pohotově reagovat na tvé volání ve všem, co konáme. Daruj nám moudrost a pokoru, abychom rozeznávali tvou přítomnost i v našich bratřích a sestřích. Učiň z nás opravdu jedno, Pane. Amen.

Druhý den Budování křesťanské jednoty s Ježíšem uprostřed nás – ekumenismus všedního dne

„I vy máte jeden druhému nohy umývat“ (J 13,14)

Dt 30,15-20   Pak budeš žít a rozmnožíš se
Ž 133   Jak je dobré, když bratři bydlí svorně!
1 K 12,12-31   Bůh sám dává každému údu těla zvláštní úkol
J 13,1-5   I vy máte jeden druhému nohy umývat

Komentář

Jak hlásá žalmista, jednota je přitažlivá. Protože Kristus je mezi námi, mají všichni křesťané povinnost uvádět každodenní život svých společenství do stále většího souladu s duchem evangelia.

Umytím nohou svým učedníkům v předvečer své smrti nám Ježíš dal jedinečný příklad křesťanského chování k bližnímu. Ve 12. kapitole prvního listu Korintským píše svatý Pavel o tom, jak se máme starat jeden o druhého, a dodává k tomu, že v Duchu Svatém má každý odlišnou službu a přitom jsme každý údem téhož těla. Slovo Boží nás jakožto bratry a sestry v církvi vyzývá k přijetí konkrétního úkolu, jak přispívat k růstu církve, aby mohla sloužit světu.

Účast na životě Boží Trojice není pouhým prohlášením článku víry. Evangelium nás nabádá, abychom každodenně pracovali na ekumenickém úkolu, aby církev lépe odrážela společenství Trojice. Není láska mezi Otcem, Synem a Duchem Svatým v jediném Bohu, kterého vyznáváme spolu s našimi sestrami a bratry jiných monoteistických vyznání, příkladem, který máme následovat? Mezi členy církve následujícími Krista panuje poznání, že každý dobrý čin, ať je sebeskromnější, má větší hodnotu, když je vykonán ve společenství, než když je vykonán odděleně.

Mýt nohy svým bratřím a sestrám je více než pouhé gesto. Je to věrné otevření svého srdce Ježíši, který nám přikazuje sloužit církvi, v níž chceme být zároveň stavebními kameny i staviteli.

Modlitba

Věčný Otče, sjednoceni ve jménu tvého Syna Ježíše Krista a v přítomnosti tvého Ducha Utěšitele se zavazujeme budovat křesťanské společenství s novým odhodláním, jež obnovil oheň tvé lásky.

Kéž se všemi, které potkáváme ve svém každodenním životě, žijeme živý ekumenismus podle vzoru tvého Syna, který myl nohy svým učedníkům, abychom společně vstoupili v jeho přítomnosti do nového života. Amen.

Třetí den Společná modlitba v Ježíšově jménu

„Hospodin vyčkává, chce se nad vámi smilovat...“ (Iz 30,18)

Iz 30,18-26	Milostivě se nad tebou smiluje
Ž 136	Jeho milosrdenství je věčné
Sk 1,12-14	Společně při modlitbě
Mt 18,18-20	Modlitba v Ježíšově jménu

Komentář

Setkávání se k modlitbě jakožto jedno zbožné shromáždění přes všechny naše odlišnosti na lidské rovině je trvalým tématem Bible. Společenství se vždy shromažďovala k uctívání a chvále Boha, k společnému hledání Božího odpuštění a prosbám o Boží milost a pomoc. Boží milosrdenství se projevuje o to více v tom, že Pán je zároveň Bůh spravedlnosti. Naše modlitby jsou odpovědi na Boží spravedlnost, na to, co Bůh nejdříve vykonal pro nás, neboť „Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“ V celém Písmu se Bůh ukazuje jako milosrdná, trpělivá a vysvobozující láska.

Žalmy jsou modlitby a písně Božího lidu, které se recitovaly, kdykoli se lidé shromáždili k uctívání Boha. Tato společně recitovaná slova spojovala lidi dohromady a vytvářela pocit sounáležitosti, ze kterého čerpali důvěru a bezpečí.

Bylo přirozené, že tradice společné modlitby pokračovala v rané církvi. Neučil Ježíš sám své učedníky, jak se modlit? V dnešním čtení z evangelia nás Ježíš učí, že dostaneme, oč prosíme, pokud se na této věci shodneme. Když se my křesťané scházíme v lásce ke společné modlitbě, můžeme si být jisti, že Kristus je přítomen uprostřed nás. Když se společně modlíme v Ježíšově jménu, jsme skrze něj spojeni také se sebou navzájem a s předmětem naší modlitby. Proto je společná modlitba tak mocná. Ježíšovi učedníci se modlili za jednotu a usilovali o ni. Je docela možné, že Ježíšova modlitba za jednotu učedníků, kterou přednesl v předvečer své smrti, znamenala, že v té době ještě nebyli sjednoceni v jeho jménu. O dvacet století později se musíme ptát sami sebe, oč blíž jsme dnes jednotě v modlitbě, životě a službě? Naše jednotu je ve skutečnosti darem, který pochází od Boha. Uvědomujeme si však, že o tento dar musíme stále a pokorně žádat. Apoštol nás pobízí k ustavičné modlitbě za to, aby se Duch Svätý do nás v naší různosti stále znovu vléval, ale zároveň aby nás svým vanutím sjednocoval.

Modlitba

Pane, uč nás modlit se tak, jak Ježíš učil své učedníky. Tak jako oni byli sjednoceni v srdci, ať i my jsme jedno ve víře, lásce a službě. Kéž velebíme různost, radujeme se z rozmanitosti a ochotně se dělíme o bohatství našich odlišných způsobů modlitby. Kéž nás toto společné setkání ve jménu Ježíše promění, abychom byli opravdu jedno, aby svět uvěřil v jeho stálou přítomnost. Amen.

Čtvrtý den   Od minulosti k budoucnosti – odpuštění a uzdravení vzpomínek

„Ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát“ (Mt 18,22)

J 3	Pokání velikého města Ninive
Ž 51	Prosba o milosrdenství
Kol 3,12-17	Především se odějte láskou
J 8,1-11	Ani já tě neodsuzuji

Komentář

Vyznání hříchů spáchaných v minulosti, milost odpuštění a smíření jsou stále se opakující témata dnešních čtení. Vztahy našich křesťanských komunit nesou stopy minulosti poznamenané lidskou slabostí a hříchem. Některé rány se již uzdravují, jiné jsou však nadále zdrojem bolesti a rozdělení. Vypořádat se s minulostí může být těžké a může vyžadovat upřímné zpytování svědomí jak jednotlivců, tak celých společenství. Přesto však po nás Bůh žádá právě toto, máme-li žít jako jeho vyvolený lid a umožnit, aby v našich srdcích a mezi námi panoval Kristův pokoj.

Jonáš vyzývá obyvatele Ninive, aby poctivě vyznali svou sebestřednost, své pohrdání dobrem a své násilnosti. Směřuje svou výzvu na celé město a všechny jeho obyvatele. Všichni se musí odvrátit od svých špatných cest a od násilí, které v nich stále je.

Žalmista prosí o Boží odpuštění, protože i on je hluboce poznamenan minulostí. Uznává svá pochybení a prosí Boha, aby ho neopouštěl. Cítí se taky zodpovědný za lid Ninive a přeje si, aby jim mohl ukázat cestu pravdy a správného života, aby i oni mohli být usmířeni s Bohem.

Zákoníci a farizeové vidí v cizoložnici pouze její pochybení a hřích. Ztotožňují ji s její minulostí. Zároveň však odmítají uznat svou vlastní minulost a své hříchy. Ježíš nás žádá, abychom neházeli jako první kamenem, neodsuzovali a nakonec abychom již nehřešili. Naše hledání jednoty stojí v podstatě na této výzvě.

Odpuštění se nedá změřit. Je stejně nevyčerpatelné jako láska Boží: až sedmdesátkrát sedmkrát. Naše společenství jsou na své ekumenické cestě povolána svědčit o nekonečnosti Božího milosrdenství.

Modlitba

Odpouštějící Bože, pomoz nám překonat bolesti a rozhořčení, které se v nás navršilo kvůli chybám a hříchům minulosti. Uč nás odpouštět, abychom v pokoře usilovali o smíření s tebou i se svými bližními. Posiluj v nás lásku Kristovu, pramen a záruku jednoty tvé církve. Amen.

Pátý den   Boží přítomnost mezi námi: povolání k pokoji

„Hospodin zástupů je s námi“ (Ž 46)

1 Král 19,1-13a	Hlas naprostého ticha (šepot jemného vánku)
Ž 46	Hospodin je s námi
Sk 10,9-48	Bůh je nestranný
Lk 10,25-37	Kdo je můj bližní?

Komentář

Když se zamýšlíme nad biblickými texty, které hovoří o Boží přítomnosti mezi námi, uvědomujeme si významné výzvy, s nimiž se setkáváme na naší ekumenické cestě.

Tak jako v Eliášově době je i dnes zbytečné hledat Boha ve vichřici nebo v zemětřesení. Jeho pokojnou a utěšující přítomnost spíše nalezneme v šepotu jemného vánku nebo i v naprostém tichu.

Musíme přijmout žalmistovo přesvědčení za své: Bůh je naše jediná síla. Po příkladu Boha, který tříští luky a láme kopí, jsme vyzváni, abychom ukončili každý konflikt.

Epizoda zaznamenaná ve Skutcích apoštolů nás zve k rozjímání nad tím, jak duch vzkříšeného Krista působí ve světě. Podle vzoru nestranného Boha se musíme naučit překračovat všechny lidské hranice.

Podobenství o milosrdném Samaritánovi nám připomíná, že se nesmíme odvracet, když potkáme bratra nebo sestru v nouzi. Jak můžeme zůstat lhostejní, když je jiné církevní společenství v těžkostech?

Modlitba

Shromáždění ve jménu Ježíše Krista prosíme tě, Otče, učíš nás vnímavými k tvé přítomnosti v tomto světě a pomáhej nám poznávat cesty, po kterých nás chceš vést na naší ekumenické pouti. Tobě buď všechna čest a sláva na věky věků. Amen.

Šestý den   Poslání v Ježíšově jménu

„Právě tak je vůle vašeho nebeského Otce, aby nezhynul jediný z těchto maličkých“
(Mt 18,14)

Dan 3,19-30	Svědectví víry
Ž 146	Chvála Boha, našeho Spasitele
Sk 8,26-40	Filip svědčí etiopskému eunuchovi
Lk 10,1-12	Ježíš posílá své učedníky

Komentář

Dnes se setkáváme s lidmi, které Bůh povolal, aby vydali svědectví o své víře. Druhové Šadrak, Měšak a Abed-nego mají silnou a pevnou důvěru v Toho, který je zachraňuje. Jejich vroucnost, odvaha a společné svědectví tváří v tvář velkému nebezpečí přesvědčí krále a jeho úředníky, že jejich Bůh je jediný pravý Bůh. Jejich svědectví o víře také pomohlo sjednotit všechny malomyslné v Izraeli. Díky tomu se Boží lid znovu shromáždil kolem svého Boha.

Žalmista zpívá chvály Hospodinu, který vychází ke svému lidu v mnoha nejrůznějších okolnostech, aby jim poskytl bezpečí a spásu. Jedinečným příkladem neustálé péče Boha o svůj lid je poslání Ježíše. On nejen sám shromažďuje všechny slabé a sešlé na scestí, ale očekává i od svých učedníků, že se budou horlivě dělit o dobrou zprávu o Božím království, když je posílá ve svém jménu.

Na Filipovi se odráží horlivost prvotní církve. Využívá každé příležitosti, která se mu nabídne, aby splnil Ježíšovo poslání.

Jakožto Kristovi následovníci jsme i my dnes povoláni být misionáři. Poselství evangelia je navíc silnější, když jsou křesťané sjednoceni ve společném svědectví. Máme se dělit o dobrou zprávu se všemi lidmi. Jsme povoláni:

- mít odvahu, když se setkáváme s nevírou;
- vycházet z bezpečí své vlastní kultury a náboženské tradice;
- nacházet stále nové a lepší způsoby hlásání dobré zprávy Ježíše Krista;
- dát se inspirovat a vést svou společnou vírou;
- nechat se motivovat Ježíšovým soucitem, když pracujeme společně na zmírnění utrpení ve světě;
- postavit se nespravedlnosti světa a stát na straně chudých.

V dnešním překotně se rozvíjejícím světě je společné svědectví křesťanů založeno jak na aktivním vycházení do světa, tak na pomoci slabým kolem nás, aby ani jediný z maličkých nebyl ztracen.

Máme dvojí poslání!

Modlitba

Živý Bože, probud' v nás touhu být misionáři. Pomáhej nám slyšet tvé volání a dej nám odvahu následovat vedení tvého Ducha. Kéž svým společným svědectvím povzbuzujeme slabé, aby byli posílení, a vycházíme do světa, abychom hlásali dobrou zprávu o tvém království. Amen.

Sedmý den Rozpoznání a přijetí Boha přítomného v druhém člověku v Ježíšově jménu

„Kdo přijme jedině takové dítě ve jménu mém, přijímá mne“ (Mt 18,5)

Ex 3,1-17   Hořící keř
Ž 34   Hospodin zachraňuje zkroušené v srdci
Sk 9,1-6   Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.
Mt 25,31-46   Ježíš je přítomen v našem bližním

Komentář

Když Bůh ohlásil, že vysvobodí lid Izraele z otroctví a vyvede ho z Egypta do země oplývající mlékem a medem, dal Mojžíšovi najevo svou přítomnost zprostřed hořícího keře, kterého oheň nepohltil. Tak byl lid ujištěn o přítomnosti Boha svých otců: „Jsem, který jsem.“ To není žádný vzdálený, lhostejný Bůh, ale přítomný a osobní Bůh zajímavý se o osud svého vyvoleného lidu.

Později Bůh potvrdí svou přirozenost v osobě svého syna Ježíše Krista, který nám připomíná, že musíme být jako malé děti, chceme-li vstoupit do království! Nemáme Krista hledat v prvé řadě v mocných tohoto světa, ale v nevinnosti malých dětí (a v těch, kteří se jim podobají svou nevinností a pokorou). Jejich přijetím mezi sebe přijímáme Krista. Ježíš nám dává další ujištění o své přítomnosti mezi námi: když zachováváme jeho slovo; když se dva nebo tři shromáždí v jeho jménu; když je někdo kvůli němu pronásledován. A hlavně (přinejmenším) věříme, že je Ježíš přítomen v našich srdcích a myslích, když posloucháme přikázání, které dal svým učedníkům při poslední večeři, činit takto na jeho památku, byť mezi námi nepanuje shoda ohledně přesného způsobu Ježíšovy přítomnosti.

Když dáváme jíst hladovým, ošetřujeme nemocné, navštěvujeme vězně, oblékáme nahé a přijímáme cizince, přijímáme tím samotného Ježíše. Světová rada církví byla založena (zčásti) v roce 1948 jako odezva na naléhavou potřebu křesťanů spolupracovat na úkolu smíření a péče o ty, jejichž životy poznamenala druhá světová válka. Tento diakonický a ekumenický úkol pokračuje s velkou naléhavostí i dnes. Zároveň teologové usilují o to nalézt cestu k větší jednotě církve. Zde je „cizinec“ klíčové slovo. Ježíš nám přikázal milovat svého bližního v celé jeho odlišnosti. Tento jasný příkaz uznat, že cizinec, ten druhý, náleží Kristu, ať se od nás liší jakkoli, může být klíčem k tomu, jak se zhostit ekumenického úkolu. Když uznáme přítomnost Krista v cizinci z jiné církevní tradice, nemusíme z něho ani z jeho úmyslů mít strach. Místo toho se od něj můžeme učit a on se může učit od nás. Tímto způsobem můžeme postupovat dál po cestě k jednotě.

Jestliže přiznáváme, že je Ježíš stále přítomen tak mnoha různými způsoby, poznáváme, že je opravdu součástí našeho života. Není to pouhá historická postava, která nás učila jak žít, ale skrze Ducha Svatého je stále přítomen a působí ve světě.

Modlitba

Věčný Otče, dej, ať poznáváme tvou rozmanitou přítomnost mezi námi, aby vzrostla naše touha po opravdovém společenství našich církví i ve společnosti, a naše modlitba za jednotu těla Kristova, tvé církve, ať je ještě horlivější. Prosíme tě ve jménu Ježíše. Amen.

Osmý den Sjednoceni v naději

„V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás“ (J 14,20)

Ex 40,34-38 Na všech jejich cestách setrval Hospodinův oblak nad stanem setkávání
Ž 42 Doufám v Boha a opět jej budu chválit
Zj 21,1-6 Bůh bude přebývat mezi námi
J 14,15-31 Nezanechá nás osiřelé

Komentář

Mojžíš vedl lid Izraele po poušti. Během jejich putování byl Bůh přítomen v oblaku ve dne a v ohnivém sloupu v noci.

Tématem žalmu je hluboká touha a naděje na společenství s Bohem, který odstraní všechny pochyby a bolesti.

Nový lid zrozený z evangelia je lid poutníků putujících k plnosti života nového stvoření, kdy Bůh bude přebývat mezi námi a setře nám každou slzu z očí. Smrt už nebude, bolest a rozdělení pomínou. Bude jedno obnovené a sjednocené lidstvo v Bohu.

Nyní však jsme teprve společně na cestě. Všichni chováme stejnou naději a patříme jednomu Bohu. Na své pouti nejsme osamělí. Ježíš nás nezanechal osiřelé, protože nám byl dán jeho Duch. Je to Duch naděje a lásky. Dostali jsme Kristův pokoj, který nás vede k tomu, abychom zůstávali v lásce. Milujeme-li Krista, zachováváme jeho slovo.

Téma tohoto týdne nám připomíná Ježíšův slib: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ S Ježíšem, věčným Božím Slovem přebývajícím mezi námi, putujeme společně po cestě naděje. Můžeme pomáhat jeden druhému být této cestě věrni. V moci Ducha Svatého nás Ježíš Kristus uvádí stále hlouběji do Otcovy vůle vše obnovit. Usmířené a usmířující společenství, ke kterému jsme na naší ekumenické cestě zavázáni, je znamením a předzvěstí příchodu nového stvoření. S Boží milostí jsme na cestě, na níž se již dnes musíme co nejvíce snažit žít „jako v nebi, tak i na zemi.“

Modlitba

Věčný Otče, dej nám, sjednoceným ve jménu Ježíše, jistotu, že navzdory všemu nad námi smrt nezvítězí, že naše rozdělení budou překonána, že neztratíme odvahu a budeme se držet naděje na plnost života, lásky a světla, kterou jsi slíbil těm, kdo tě milují a zachovávají tvé slovo. Amen.

DALŠÍ MODLITBY Z IRSKA

Ó králi Velkého pátku (starobylá irská modlitba)

Ó králi Velkého pátku,
jenž jsi byl ke kříži přibitý
Ó Pane, jenž jsi utrpěl
zranění, rány a ztráty.
Ukrýváme se
pod štít tvé moci.
Kéž aspoň část plodů ze stromu tvého utrpení
spadne na nás této noci.

Štít svatého Patrika

Vstávám dnes v nesmírné moci,
vždyť vzývám Svatou Trojici,
věřím v Boha trojjediného,
vyznávám Boha jediného,
jdu vstříc svému Stvořiteli
Vstávám dnes
v moci Kristova narození a křtu,
v moci jeho ukřížování a pohřbu,
v moci jeho zmrtvýchvstání a vstupu do nebe.

Kriste, buď dnes mým ochráncem:
Kriste, buď se mnou,
Kriste, buď přede mnou,
Kriste, buď za mnou,
Kriste, buď ve mně,
Kriste, buď pode mnou,
Kriste, buď nade mnou,
Kriste, buď vpravo,
Kriste, buď vlevo,
Kriste, buď se mnou, když ležím,
Kriste, buď se mnou, když sedím,
Kriste, buď se mnou, když vstávám.

Kriste, buď v srdci každého,
kdo si na mne vzpomene,
Kriste, buď v ústech každého,
kdo o mně promluví,
Kriste, buď v očích každého,
kdo se na mne podívá,
Kriste, buď v uších každého,
kdo mě bude poslouchat.

Vstávám dnes v nesmírné moci,
vždyť vzývám Svatou Trojici;
věřím v Boha trojjediného,
vyznávám Boha jediného,
jdu vstříc svému Stvořiteli. Amen.

Lásko božská, nejvřelejší (Charles Wesley, 1747)

Lásko Božská nejvřelejší,
radost z nebe přišla k nám;
zvol si v nás svůj stánek skromný
a tam kraluj věčně sám.
Ty jsi, Jezu, slitování,
nesmírná jsi láska ty;
navštiv zde ve své milosti
každou duši chvějící!

Vdechni, Jezu, Ducha svého
v každé srdce truchlivé;
dej nám nalézt, dej nám zdědit
zaslíbené dary tvé!
Ó ty, jenž jsi mocný k spáse,
dej, ať žijem život tvůj;
navrať se zas k nám a nikdy,
nikdy víc se nevzdaluj!

Zdokonal a vzdělej tedy,
Bože, svoje stvoření,
ať jsme, prosti světa skvrny,
jistí svého spasení!
Změnění od slávy v slávu,
až se v říši nebeské,
obdivem jsouc naplnění,
kochat budem v lásce tvé.¹

Gaelské požehnání z 15. století

Bože, buď v mé hlavě a v mém chápání,
Bože, buď v mých očích a v mém hledění,
Bože, buď v mých ústech a v mém mluvení,
Bože, buď v mém srdci a v mém myšlení,
Bože, buď při mé smrti a mém loučení.

Staré irské požehnání

Nechť se před vámi otevírá stále volná cesta.
Nechť máte vítr stále v zádech.
Nechť vám do tváří stále svítí teplé sluce.
Nechť vaše pole stále jemně zkrápí déšť.
A dokud se znovu nesetkáme, nechť vás Bůh ochraňuje ve své dlani.
Amen.

---

¹ Text převzatý ze Zpěvníku Evangelické církve metodistické. Vydala ECM v ÚCN v Praze 1956, 1. vydání.

Tradiční keltský hymnus

Buď mojí vidinou, Pane, nad srdcem mým,
vše ostatní je pro mne marným a bezcenným,
pokud tu nejsi ty, ať spím anebo bdím,
tvá přítomnost je stálým světlem mým.

Buď mojí moudrostí, mým pravým slovem, Pane,
navěky s tebou já, ty se mnou – ať se stane.
Ty buď mým velkým otcem, já drahým synem tvým,
ty věčně ve mně dlíš – já s tebou jediným.

EKUMENICKÁ SITUACE V IRSKU

Štít svatého Patrika je známá modlitba, které provází irské dějiny již po dlouhá staletí. Vyjadřuje naději, že Kristus bude „v srdci každého, kdo si na mne vzpomene, v ústech každého, kdo o mně promluví, v očích každého, kdo se na mne podívá, v uších každého, kdo mě bude poslouchat.“ Díky irským misionářům se Ježíš Kristus již od šestého století objevoval v ústech, očích, uších a myslích nespočetných lidí po celé Evropě. Současní irští misionáři a dobrovolníci ze všech církví nadále vydávají výmluvné svědectví o křesťanském duchu dobročinné péče o naše bližní.

Ačkoli kořeny problémů jsou spíše politické, kulturní, historické a společenské než náboženské, je pravda, že média po celém světě informující v posledních letech o tragických událostech, které začaly být s Irskem spojovány, hovoří o boji mezi katolíky a protestanty. Je bohužel pravda, že mnozí, kteří se dopouštěli násilí, se označovali za „křesťany“. Je rovněž smutnou skutečností, že konflikty byly částečně výrazem tragických následků rozdělení křesťanů.

Naštěstí mírový proces započatý v uplynulých deseti letech v Severním Irsku nabírá na tempu, ačkoli pokrok je stále nepatrný. Tolerance a harmonie, odpuštění, smíření a vzájemná úcta jsou postoje a hodnoty, které se musí den co den znovu a znovu obnovovat.

Přesto se – možná i jako plod strašného utrpení – vztahy mezi křesťany v posledních letech proměnily. Množství dnešních setkávání a úroveň spolupráce a součinnosti mezi členy a představiteli různých církví by byly ještě před čtyřiceti lety nemyslitelné. Nelze ani sečíst nespočetná semínka míru, která byla zasetá na osobní a místní úrovni.

Ekumenismus v Irsku se samozřejmě netýká jen Severního Irska. Na irském ostrově jsou ve skutečnosti dvě jurisdikce a to také má vliv na ekumenický dialog. A ačkoli církve spolupracují napříč celým ostrovem, odlišné „světy“ vycházející z různých jurisdikcí mohou vést k odlišným očekáváním, postupům a zkušenostem v ekumenických vztazích.

V Irské republice tvoří katolíci převážnou většinu a protestantské církve menšinu. Proto se zde protestant s katolíkem často ani nemusí potkat! V Severním Irsku není rozdíl v počtech katolíků a protestantů tak veliký, ale napětí posledních desetiletí vedla k odlišné ekumenické atmosféře.

Církve v Irsku dnes rozvíjejí mnoho společných iniciativ. Společné bohoslužby během Týdne modliteb za jednotu křesťanů jsou dnes již běžné. Na každoročním Světovém modlitebním dni žen se rok co rok schází stále více žen z různých denominací. Existují skupiny, které se věnují studiu Bible či diskutují o církevních dokumentech. Vhodnými příležitostmi pro rozvíjení spolupráce a přátelství bývají konkrétní projekty, jako například vzdělávací iniciativy na podporu vzájemného porozumění, společné studium místních dějin, organizování konferencí a konkrétní sociální iniciativy. Někdy se společně slaví vánoční bohoslužby se zpěvem koled či jiné každoroční události. Smíšené skupiny, církevní fóra, kněžská setkání, vzdělávací projekty na podporu míru či organizování společných pohoštění jsou čím dál častější, zejména v Severním Irsku.

Velkým mezníkem na poli ekumenismu v Irsku bylo otevření *Irské školy ekumenismu* v roce 1970. K jiným významným iniciativám v irském ekumenismu patří Ekumenická konference, která se od roku 1964 koná každoročně v Glenstalu, či konference v Greenhillu (blízko Droghedy), která se poprvé konala v roce 1966. Mezinárodně uznávané společenství Corymeela Community je považováno za prorocké znamení smíření.

Násilnosti a sektářství však bohužel vedly k nakupení hlubokých předsudků a bolestných vzpomínek, které dnes mnohdy zabraňují lidem učinit krok k věřícím jiné tradice nebo vést s nimi dialog. Sektářství bylo definováno jako „komplex postojů, přesvědčení, chování a struktur, ve kterém je náboženství významným komponentem a který přímo či nepřímo porušuje práva jednotlivců či skupin a ovlivňuje nebo způsobuje situace destruktivního konfliktu.“²

---

² Oddělení pro sociální otázky *The Irish Inter-Church Meeting*, *Sectarianism: A Discussion Document* (Belfast, 1993), s. 8.

Nepřátelské projevy, jako například sektářské protesty v Severním Irsku, se mnohdy staly příležitostí pro zvýšené ekumenické úsilí, jako bylo například vydání oficiálního stanoviska vyjadřujícího podporu, které po násilném incidentu ze strany sektářů zaslali představitelé presbyteriánské církve do jedné katolické farnosti s prosbou, aby bylo přečteno při farní bohoslužbě.

Hlavním oficiálním místem ekumenického setkávání v Irsku je tzv. *The Irish Inter-Church Meeting (Irské setkání církví* – pozn. překl.), které se poprvé konalo v Ballymascanlonu v září roku 1973. Smíšený mezicírkevní výbor, složený z vedoucích představitelů a vybraných členů Irské rady církví a Biskupské konference římskokatolické církve, se setkává několikrát do roka. Při *The Irish Inter-Church Meeting* fungují dvě oddělení: jedno se zabývá teologickými otázkami, druhé zkoumá sociální záležitosti. Setkávání vedoucích a představitelů církví velice pomohlo při řešení některých palčivých otázek, jako je například choulostivý problém smíšených manželství.

Seznam členů Irské rady církví poskytuje představu o širokém spektru církví existujících na Irském ostrově: církve Cherubim a Serafim v Irsku; Církev Irska (anglikánská); Koptská pravoslavná církev v Irsku; Řecká pravoslavná církev v Británii a Irsku; The Life Link Network of Churches; Luteránská církev v Irsku; Metodistická církev v Irsku; irská větev Českých bratří; Presbyteriánská církev v Irsku a tzv. Non-Subscribing presbyteriánská církev v Irsku; Armáda spásy (irská pobočka); křesťanská skupina Society of Friends (quakeři) v Irsku; Ruská pravoslavná církev v Irsku; Rumunská pravoslavná církev v Irsku.

Ještě před několika lety se ekumenické úsilí točilo kolem čtyř církví, které byly považovány za „hlavní“: římskokatolická, irská, presbyteriánská a metodistická. Velký posun v ekumenismu nastává s růstem pravoslavných církví, menšinových národnostních církevních skupin a dalších nových komunit v Irsku. Tento vývoj značně pozměňuje ekumenickou oblast.

Od roku 1996 do Irské republiky přišlo na 200 000 přistěhovalců, kteří dnes tvoří pět procent z čtyřmilionového počtu obyvatel. Počet pravoslavných věřících stoupl z 368 v roce 1991 na 10 437 v roce 2002 a stále prudce roste. Vznikla také řada kostelů africké komunity a jejich počet se nadále rychle rozrůstá po celé zemi.

Roste i počet věřících jiných náboženských skupin, což rovněž ovlivňuje ekumenické vztahy mezi křesťany, protože si musí uvědomit nutnost společného svědectví a otevřenosti ke stoupencům jiných náboženství. Sčítání lidu v roce 2002 ukázalo, že počet muslimů v Irské republice dosahuje 19 100, o 3 900 více než v roce 1991. Počet buddhistů za stejnou dobu vzrostl z 986 na 3 894 a počet hinduistů z 953 na 3 099. Tuto vzestupnou tendenci zaznamenávají i komunity dalších náboženství v Irsku.

Žádný přehled ekumenické situace v Irsku nemůže nevzpomenout s vděčností na nesčetné jednotlivce, komunity a hnutí, kteří uprostřed slz a utrpení během uplynulých čtyřiceti let zaseli množství semínek usmíření a dialogu. Není pochyb o tom, že za mnoha společnými projekty různých náboženských skupin v Severním Irsku stojí právě křesťané.

Znovuobjevením Ježíšovy přítomnosti mezi námi, shromážděnými v jeho jménu, křesťané v Irsku znovu objevují své hluboké křesťanské kořeny a svůj jedinečný přínos evangelizaci dnešního světa. Po temné noci konfliktů mezi rozdílnými kulturami, mentalitou a názory na interpretaci dějin a výhledu do budoucna dnes křesťané v Irsku aktivně pracují na bolestném, ale uzdravujícím díle usmíření.

Doufáme, že svým svědectvím o hluboké zkušenosti s Bohem, kterou toto usmíření odhaluje, mohou irští křesťané předávat řadu pozitivního poznání světu, který hledá cesty, jak žít v mnohokulturním, mnohonárodnostním a mnohonáboženském prostředí.

Slova modlitby svatého Patrika, vyjadřující víru společnou nám všem, vyjadřují zřetelně nejhlubší modlitbu křesťanů v Irsku:

Kriste, buď se mnou,
Kriste, buď přede mnou,

Kriste, buď za mnou,
Kriste, buď ve mně,
Kriste, buď pode mnou,
Kriste, buď nade mnou,
Kriste, buď vpravo,
Kriste, buď vlevo...
Kriste, buď v srdci každého,
kdo si na mne vzpomene,
Kriste, buď v ústech každého,
kdo o mně promluví,
Kriste, buď v očích každého,
kdo se na mne podívá,
Kriste, buď v uších každého,
kdo mě bude poslouchat.
Vstávám dnes v nesmírné moci,
vždyť vzývám Svatou Trojici;
věřím v Boha trojjediného,
vyznávám Boha jediného,
jdu vstříc svému Stvořiteli.

(Popis místní ekumenické situace zhotovila místní přípravná skupina a je vydáván s jejím svolením.)

TÉMATA TÝDNE MODLITEB ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ 1968 - 2006

V roce 1968 se začaly používat materiály připravované oficiálně a společně Komisí pro víru a řád Světové rady církví a Papežskou radou pro jednotu křesťanů.

- 1968 „K chvále jeho slávy“ (Ef 1,14)
- 1969 „Povolání ke svobodě!“ (Ga 5,13)
(Přípravné setkání se konalo v Římě, Itálie.)
- 1970 „Jsme spolupracovníci na Božím díle“ (1 K 3,9)
(Přípravné setkání se konalo v klášteře v Niederaltaichu, Německá spolková republika.)
- 1971 „... a přítomnost Ducha Svatého“ (2 K 13,13)
(Přípravné setkání se konalo v Bari, Itálie.)
- 1972 „Nové přikázání vám dávám“ (J 13,34)
(Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1973 „Pane, nauč nás modlit se“ (L 11,1)
(Přípravné setkání se konalo v opatství Montserrat, Španělsko.)
- 1974 „Každý jazyk aby vyznával Ježíš Kristus je Pán“ (Fp 2,1–13)
(Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- (V dubnu 1974 byl zaslán dopis členským církvím a jiným zainteresovaným stranám ohledně ustanovení místních skupin, které by se zapojily do přípravy brožury k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů. Jako první se toho plánu ujala australská skupina, která shromáždila přípravný materiál pro Týden modliteb v roce 1975.)
- 1975 „Boží záměr: vše v Kristu“ (Ef 11,3–10)
(Materiál od australské skupiny. Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1976 „Jsme povoláni stát se tím, čím jsme“ (1 J 3,2)
(Materiál od Konference karibských církví. Přípravné setkání se konalo v Římě, Itálie.)
- 1977 „Vytrváme spolu v naději“ (Ř 5,1–5)
(Materiál z Libanonu. Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1978 „Nejsme již cizinci“ (Ef 2,13–22)
(Materiál od ekumenického týmu v Manchesteru, Anglie.)
- 1979 „Každý ať slouží druhým k oslavě Boží“ (1 P 4,7–11)
(Materiál z Argentiny. Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1980 „Přijď tvé království“ (Mt 6,10)
(Materiál od ekumenické skupiny z Berlína, Německá demokratická republika. Přípravné setkání se konalo v Miláně, Itálie.)

- 1981 „Tentýž duch – rozdílná obdarování – jedno tělo“ (1 K 12,3b–13)
(Materiál od Graymoor Fathers, USA. Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1982 „Ať všichni najdou domov v Tobě, Pane“ (Ž 84)
(Materiál z Keni. Přípravné setkání se konalo v Miláně, Itálie.)
- 1983 „Ježíš Kristus – život světa“ (1 J 1,1–4)
(Materiál od ekumenické skupiny v Irsku. Přípravné setkání se konalo v Célkigny /Bossey/, Švýcarsko.)
- 1984 „Povolání být jedno skrze kříž našeho Pána“ (1 K 2,2; Ko 1,20)
(Přípravné setkání se konalo v Benátkách, Itálie.)
- 1985 „Od smrti k životu s Kristem“ (Ef 2,4–7)
(Materiál z Jamajky. Přípravné setkání se konalo v Grandchamp, Švýcarsko.)
- 1986 „Budete mými svědky“ (Sk 1,6–8)
(Materiál z Jugoslávie /Slovinsko/. Přípravné setkání se konalo v Jugoslávii.)
- 1987 „Sjednocení v Kristu – nové stvoření“ (2 K 5,17–6,4a)
(Materiál z Anglie. Přípravné setkání se konalo v Taizé, Francie.)
- 1988 „Láska Boží zahání strach“ (1 J 4,18)
(Materiál z Itálie. Přípravné setkání se konalo v Pinerolo, Itálie.)
- 1989 „Vytváření společenství: jedno tělo v Kristu“ (Ř 12,5–6a)
(Materiál z Kanady. Přípravné setkání se konalo v Whaley Bridge, Anglie.)
- 1990 „Aby všichni byli jedno...aby svět uvěřil“ (J 17)
(Materiál ze Španělska. Přípravné setkání se konalo v Madridu, Španělsko.)
- 1991 „Chvalte Hospodina, všechny národy!“ (Ž 117; Ř 15,5–13)
(Materiál z Německa. Přípravné setkání se konalo v Rotenburg an der Fulda, Německá spolková republika.)
- 1992 „Jděte...já jsem s vámi“ (Mt 28,19–20)
(Materiál z Belgie. Přípravné setkání se konalo v Bruges, Belgie.)
- 1993 „Nesme ovoce Ducha pro jednotu křesťanů“ (Ga 5,22–23)
(Materiál ze Zairu. Přípravné setkání se konalo v Curychu, Švýcarsko.)
- 1994 „Rodina Boží: povolání, aby byla jedné mysli a jednoho srdce“ (Sk 4,32)
(Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Dublinu, Irsko.)
- 1995 „Koinónia: společenství v Bohu a mezi sebou“ (J 15,1–17)
(Přípravné setkání se konalo v Bristolu, Anglie.)
- 1996 „Hle, stojím přede dveřmi a tluču“ (Zj 3,14–22)
(Materiál z Portugalska. Přípravné setkání se konalo v Lisabonu, Portugalsko.)

- 1997 „Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!“
(2 K 5,20)
(Materiál ze Skandinávie. Přípravné setkání se konalo ve Stockholmu, Švédsko.)
- 1998 „Duch přichází na pomoc naší slabosti“ (Ř 8,14–27)
(Materiál z Francie. Přípravné setkání se konalo v Paříži, Francie.)
- 1999 „Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid“ (Zj 21,3)
(Přípravný materiál z Malajsie. Přípravné setkání se konalo v klášteře v Bose, Itálie.)
- 2000 „Pochválen buď Bůh... který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním“ (Ef 1,3–14)
(Materiál z Blízkého východu. Přípravné setkání se konalo v La Verně, Itálie.)
- 2001 „Já jsem ta cesta, pravda i života“ (J 14,1–6)
(Materiál z Rumunska. Přípravné setkání se konalo v Casa de Odihna ve Vulkánu, Rumunsko.)
- 2002 „U tebe je pramen žití“ (Ž 36,6–10)
(Materiál CCEE a KEK. Přípravné setkání se konalo v Ottmaringu, Německo.)
- 2003 „Tento poklad máme však v hliněných nádobách“ (2 K 4,7)
(Materiál církvi v Argentině. Přípravné setkání se konalo v Los Rubios, Španělsko.)
- 2004 „Svůj pokoj vám dávám“ (J 14,23–31; J 14,27)
(Materiál z Aleppa v Sýrii. Přípravné setkání se konalo v Palermu na Sicílii, Itálie.)
- 2005 „Kristus – jediný základ církve“ (1 K 3,1-23)
(Materiál ze Slovenska; Přípravné setkání se konalo v Piešťanech, Slovensko.)
- 2006 „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“ (Mt 18,20)
(Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Prosperous, hrabství Kildare.)

KLÍČOVÁ DATA Z HISTORIE TÝDNE MODLITEB ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ

Asi 1740 Ve Skotsku se objevují stoupenci letničního hnutí napojení na Severní Ameriku. Jejich obnovné snahy zahrnovaly modlitby za všechny církve a spolu se všemi církvemi.

1820 Rev. James Haldane Stewart uveřejňuje „Náměty pro Všeobecné společenství křesťanů pro vylití Ducha.“

1840 Rev. Ignatius Spencer, konvertita římskokatolické církve, navrhuje vytvoření „Společenství modlitby za jednotu.“

1867 První Lambethská konference biskupů anglikánské církve v preambuli svého prohlášení podtrhuje důležitost modlitby za jednotu.

1894 Papež Lev XIII. podporuje zavedení Oktávu modliteb za jednotu v období Letnic.

1908 Z podnětu Rev. Paula Wattsona je zaveden „Oktáv jednoty církví.“

1926 Hnutí Víra a řád začíná vydávat „Podněty k Oktávu modliteb za jednotu křesťanů.“

1935 Abbé Paul Couturier z Francie doporučuje zavedení „Všeobecného týdne modliteb za křesťanskou jednotu“ na obecném základě modliteb za „jednotu, kterou chce Kristus, dosaženou tak, jak On to chce.“

1958 „Unité Chrétienne“ z Lyonu ve Francii a Komise pro víru a řád Světové rady církví začínají spolupracovat na přípravě materiálu pro Týden modliteb.

1964 „Dekret o ekumenismu“ II. vatikánského koncilu zdůrazňuje, že modlitba je duší ekumenického hnutí, a vyslovuje se pro slavení Týdne modliteb.

1965 Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariát pro podporu jednoty křesťanů (později přejmenovaný na Papežskou radu pro jednotu křesťanů) začínají s oficiální přípravou textu pro Týden modliteb.

1968 „Modlitba za křesťanskou jednotu“ se poprvé slaví na základě textů připravených ve spolupráci Komise pro víru a řád a Sekretariátu pro podporu jednoty křesťanů.

1994 Text připravený ve spolupráci s YMCA a YWCA.

2004 Komise pro víru a řád Světové rady církví a Papežská rada pro jednotu křesťanů se dohodly, že vydají materiál pro Týden modliteb za jednotu křesťanů společně a ve stejném formátu.